

els homes s'han construït per al seu hostatge?

El paral·lamps que s'aixecarà a 170 metres serà la Creu, creu cardinal, que tindrà quatre brassos per a que de tot arreu se vegi la figura de la creu; creu feta de vidres d'esmalt blanc per a que de dia reflecti amb els raigs del sol; creu lluminosa per la electricitat, perquè a la nit resplandeixi el símbol de redempció en les tenebres.

Es raó, doncs, que siga tant alta, per a que la ciutat d'ara, la ciutat que creix, la ciutat del avenir, visca dessota els brassos de la creu.

La creu serà sempre lluminosa; representa l'Evangeli. Acompanyen al cimbori més alt quatre que arriben a 122 metres i representen els quatre evangelistes.

Cap avall se recorren llagardaixos, serpents, galàpats descomunals: són els esperits infernals que fugen de la creu, els monstres de les tenebres als quals la llum de lo alt esquiva. A n'el absis se hi veuen alguns d'aquestos reptils fets en pessets de pedra, que pesen de 800 a 2,500 kilos.

I siguent el temple tant alt, omplena tot un solar de l'Aixamplis, tot l'actual tancat on ademés de la obra hi ha tallers, escoles i jardins. Ha de ser aixís. Se tracta d'un temple que clami misericòrdia, d'un temple per a expiar els pecats de les multituds, un temple per un poble, per molts pobles, puig an ell arribaran gent de moltes parts de la nostra terra, de moltes parts de la Espanya, del molts indrets del món. La situació del temple ho aconsella.

No és fet el temple per a Barcelona, aixís com no'l fa solzament Barcelona. I l'esser a Barcelona, li dona més caràcter de universalitat. Barcelona vé a ser el cap i casal de Catalunya; perxó s'en diu de la Sagrada Família el temple de la idealitat catalana, i Barcelona com a port de mar és ciutat overta a tot el món, la ciutat cosmopolita, on se recull lo bó i millor, empró també on va a parar lo més dolent de les altres nacions.

Barcelona és el gran port del Mediterrani (Mediterrani, al mig de la terra) el mar que està entre terres, el mar més encantador, el mar de les civilitzacions i de les influències científiques. Estem els països mediterranis a la millor latitut; tenim la llum mixta de 45 graus que no és escassa com als països septentrionals ni enlluerna com als tropicals. Aixó fa que els meridionals i especialment els catalans tinguem molt despert el sentit de la plasticitat. Perxó el temple de la Sagrada Família és un monument a la llum, puig sense llum no hi ha color, ni escultura, ni arquitectura. De com en Gaudí ha sapigut fer del temple de la Sagrada Família una obra mestre en aquestos respectes, poden parlar-ne

els artistes i els tècnics de la arquitectura millor que jo.

Pró si me permetré fer observar que al temple de la Sagrada Família quasi no hi han parets; tot són finestralers per a que hi passi la llum, pró tamisada, a través de la cristalleria, i que tampoc s'hi veuen contraforts, perquè la arquitectura està despallada de tot lo que no siga veritat.

La planta del temple, del gran temple, té la forma de la creu, tinguent 95 metres de llarg i 60 de travesser. L'extremitat dels brassos laterals donen lloc als portals del Naixement i de la Passió; del Naixement a Llevant polieromant-se amb colors d'aurora i tinguent la escultura formes florides; de la Passió, a ponent, capvespre de la vida, on tota la importància la pren, no la ornamentació sinó les figures. L'absis, que enrotlla l'altar acusa a l'exterior la tristesa amb formes sòbries i cantelludes.

A migdia, hi ha la porta principal, la del Judici i de la Gloria, amb una porxada de 50 metres, a la que s'hi arriba per una gran escalinata, per dessota la qual passa la via pública.

A cada fatxada hi corresponen quatre campanars; total dotze, dedicats als Sants Apòstols, i és que els campanars representen precisament a aquestos predicadors del Evangeli. La configuració la determinen les campanes, de formes tubular al portal del Naixement, la major de les quals tindrà 20 metres de llargada formant totes elles set octaves completes amb tons i semitons i funcionant per percussió com un piano; i les trompetes funcionaran per vibració al portal de la Passió, com les d'una orga. A la fatxada principal les campanes amb diverses intensitats donaran per percussió les notes típiques de *mi*, *sol*, *do*, funcionant tota la combinació per mà d'un organista pulsant les corresponents tecles.

Aixís cridarà el temple al poble, aixís la Sagrada Família invitarà a la oració les famílies des de ses llars.

Pró no és aixó sol, no sols cridarà el temple amb sa veu, sinó que mostrarà també al defora les veritats de la nostra religió. Les virtuts que'ns porten al coneixement de Deu se'n diuen les virtuts teològals: la fè, la esperança i la caritat, i la fè, la esperança i la caritat, tal com les practicava la Sagrada Família, parlaran per la pintura i per la escultura.

Aixís és el temple de la Sagrada Família: és molt gran per reunir-hi les multituds.

Un claustre enrotllant-lo preservarà als fidels de tot soroll exterior; pró mentres aplegarà en sant recolliment als creients, predicarà constantment al defora, al carrer, als vianants, als distrets, de dia i de nit.

I aquest temple, aquest admirable temple,